

Nr 359.

Godkänd av första kammaren den 15 juni 1921.

Godkänd av andra kammaren den 16 juni 1921.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om vissa ändringar i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker m. m. ävensom en i ämnet väckt motion.

(Sammansatta bevillnings- och första lagutskottets utlåtande nr 1 och memorial nr 2.)

Till Konungen.

Genom en den 6 maj 1921 dagtecknad proposition, nr 360, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

dels förordning om vissa ändringar i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker;

dels förordning om vissa ändringar i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin;

dels förordning om vissa ändringar i förordningen den 1 juli 1918 angående handel med skattefri sprit;

dels förordning om vissa ändringar i förordningen den 1 juli 1918 angående vissa alkoholhaltiga preparat; och

dels förordning angående rusdryckers förverkande i vissa fall m. m.

I samband med propositionen har riksdagen till behandling förehäft en i anledning av densamma väckt motion, II: 371, av herr Bratt.
Bihang till riksdagens protokoll 1921. 14 saml. Nr 359.

Under åberopande av vad som anförts i riksdagens sammansatta bevillnings- och första lagutskotts vid denna skrivelse i tryckta exemplar fogade utlåtande nr 1 och memorial nr 2, vilket senare blivit av riksdagen godkänt, får riksdagen

dels tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat i oförändrat skick bifalla de i förevarande proposition av Eders Kungl. Maj:t framlagda förslag, för sin del antagit följande:

A) Förordning

om vissa ändringar i förordningen den 14 juni 1917 (nr 340) angående försäljning av rusdrycker.

Härigenom förordnas, att 84 § i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker skall upphöra att gälla, samt att 74 § 1 och 2 mom., 76 §, 77 § 1 mom., 82 och 88 §§, 90 § 1 och 2 mom., 92 och 94 §§ i samma förordning skola erhålla följande ändrade lydelse:

74 §.

1. Den, som utan att äga rätt till försäljning enligt denna förordning avyttrar rusdrycker, straffes för olovlig försäljning med böter från och med etthundra till och med ettusen kronor.

Beträdes någon, som förut fällts till straff för olovlig försäljning av rusdrycker, andra gången eller oftare med sådan förbrytelse eller bedriver någon olovlig försäljning i större omfattning eller yrkesmässigt, straffes med böter från och med trehundra till och med femtusen kronor eller med fängelse i högst ett år.

Har förbrytelse, varom ovan sägs, icke skett i större omfattning eller yrkesmässigt, må, där omständigheterna äro synnerligen mildrande, straffet nedsättas till trettio eller, vid upprepad förbrytelse, etthundra kronors böter.

2. Har den, som beträdes med olovlig försäljning av rusdrycker, förut fällts till straff för förbrytelse, som avses i 30 § 2 mom. eller 31 § 2 mom. i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin eller i 22 § 1 mom. eller 23 § 1 mom. i förordningen den 1 juli 1918 angående handel med skattefri sprit eller i 11 § 1 mom. första stycket eller 2 mom. första stycket i förordningen den 1 juli 1918 angående vissa alkoholhaltiga preparat, straffes såsom för upprepad olovlig rusdrycksförsäljning.

76 §.

Överskrides den i 3 § 1 mom. stadgade rättighet till försäljning av rusdrycker i visst fall å apotek, vare lag som i 74 § 1 mom. sägs.

77 §.

1. Avyttrar den, som handhar detaljhandel med rusdrycker, sådana drycker av annat slag än försäljningsrättigheten avser, eller beträdes den, som handhar utminutering, med olovlig utskänkning eller den, som handhar utskänkning, med olovlig utminutering, eller idkar någon detaljhandel med rusdrycker å annat ställe än därtill uppgivet eller medgivet är, eller fortsätter någon, oaktat återkallelse av meddelat tillstånd till försäljning eller förbud däremot delgivits honom, med försäljningen, straffes som i 74 § 1 mom. sägs.

82 §.

1. Tillhandagår någon mot föreskrifterna i 47 § 1 eller 2 mom. med anskaffande av rusdrycker, dömes till böter från och med femtio till och med femhundra kronor. Sker förbrytelsen i större omfattning eller yrkesmässigt eller beträdes någon, som förut fällts till straff för förbrytelse enligt detta mom., andra gången eller oftare med sådan förbrytelse, vare straffet böter från och med tvåhundra till och med tvåtusen kronor eller fängelse i högst sex månader.

Har förbrytelse, varom ovan sägs, icke skett i större omfattning eller yrkesmässigt, må, där omständigheterna äro synnerligen mildrande, straffet nedsättas till tio eller, vid upprepad förbrytelse, femtio kronors böter.

2. Har någon med motbok vidtagit åtgärd i syfte att därigenom möjliggöra inköp av rusdrycker i större myckenhet än den, vartill motboken eljest berättigar, och har han eller med hans vetskap annan gjort bruk av den ändrade motboken, straffes, där ej gärningen eljest är belagd med straff, med böter högst ettusen kronor.

88 §.

1. Den som uppsåtligen förleder annan till förbrytelse, varom i 74 eller 82 § sägs, eller vid utförande av sådan förbrytelse med råd

eller dåd uppsåtligen hjälper, så att gärningen därigenom sker, straffes som vore han själv gärningsman. Har någon före brottets utförande eller vid utförandet, dock i mindre mån än nyss är sagt, med råd eller dåd gärningen främjat, straffes efter ty som han prövas hava till brottet bidragit.

Den, till vilken rusdryck avyttrats eller eljest anskaffats, vare ej förfallen till ansvar för delaktighet i gärningen enligt vad i första stycket sägs.

2. Husbonde ansvarar för förbrytelse, som vid handhavande av detaljhandel enligt denna förordning begås av hans hustru, husfolk eller i hans arbete antagen person, liksom vore förbrytelsen begången av honom själv, därest icke omständigheterna göra sannolikt, att förbrytelsen skett utan hans vetskap och vilja.

90 §.

1. Rättighet att verkställa beslag tillkommer, förutom tullmyndighet i fall som i 83 § sägs, de i 89 § 1 mom. omförmälda åklagare. Beslag, som verkställas av annan än tulltjänsteman, skall, där så ske kan, göras i två vittnens närvaro.

2. Rusdrycker, som enligt denna förordning eller annan författning förklarats förbrutna, skola, därest de äro i försäljningsdugligt skick, hembjudas till bolag, som äger rätt till detaljhandel med rusdrycker, eller till sådan partihandlare, som avses i 12 § 1 mom. Kunna förbrutna rusdrycker på grund av sin beskaffenhet ej tillhandahållas allmänheten, skola de hembjudas till partihandlare, som till avsalu bedriver rening av brännvin, att av honom för tekniskt bruk avyttras. Bolag, som nyss sagts, eller partihandlare, som till avsalu bedriver rening av brännvin, vare skyldig att till skäligt pris inköpa sålunda hembjudna rusdrycker. Är värdet så ringa, att det ej kan anses motsvara förslingskostnaderna, skall varan bevisligen förstöras.

Lag samma vare i fråga om försäljning på grund av bestämmelser i tullstadgan eller andra författningar av rusdrycker, som ej förklaras förbrutna.

92 §.

Av böter, som ådömas enligt denna förordning, samt av värdet av rusdrycker, som enligt denna förordning dömas förbrutna, tillfalle en tredjedel, dock högst femhundra kronor, åklagaren. *Lika del skall, om särskild angivare eller beslagare finnes, tillfalla denne, men, om så ej är fallet, ställas i Stockholm till överståthållarämbetet, i annan stad till magistratens samt å landet till länsstyrelsens förfogande att i enlighet med*

*föreskrifter, som Konungen utfärdar, användas till uppmuntran av polis-
män, som ådagalagt synnerligt nit vid beivrande av olovlig rusdrycks- eller
sprithantering. Återstoden tillfaller kronan.*

*Andel, som nu sagts, tillkomme dock ej angivare, då angivelse
skett av föräldrar mot barn, barn mot föräldrar, makar eller syskon
mot varandra, annan skyldeman mot den, hos vilken han njuter kost
eller underhåll, fosterbarn mot fosterföräldrar eller tjänare mot hus-
bondefolk under den tid de äro i tjänsten.*

94 §.

Förbrytelser mot denna förordning skola åtalas vid allmän domstol.

Denna förordning träder i kraft å *tjugonde* dagen efter den, då för-
ordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk
författningssamling.

B) Förordning

**om vissa ändringar i förordningen den 11 oktober 1907 (nr 86) angående
tillverkning av brännvin.**

Härigenom förordnas, att 30 §, 31 § 2 mom., 35, 39 och 42 §§,
46 § 1 mom., 47 § 1 mom. och 49 § i förordningen den 11 oktober
1907 angående tillverkning av brännvin skola erhålla följande ändrade
lydelse:

30 §.

1. Där någon, som erhållit tillstånd till brännvinstillverkning, å
bränneriet tillverkar brännvin under tid, då jämlikt bestämmelserna i 2 § 1,
2 eller 4 mom. han ej är därtill berättigad, straffes med fängelse i högst
ett år eller med böter från och med femhundra till och med tiotusen
kronor.

2. Där någon, som icke erhållit tillstånd till brännvinstillverkning,
tillverkar brännvin eller bereder mäsik i uppenbart syfte att därav fram-

ställa brännvin eller innehar för brännvinstillverkningen uppenbarligen avsedd mäsk, böte från och med trehundra till och med tretusen kronor.

Beträdes någon, som förut fällt till straff för förbrytelse, varom i första stycket av detta mom. sägs, andra gången eller oftare med dylik förbrytelse, eller bedriver någon brännvinstillverkningen eller mäskberedningen i större omfattning eller i syfte att försälja det framställda brännvinet, straffes med fängelse i högst ett år eller med böter från och med femhundra till och med femtusen kronor. Äro omständigheterna synnerligen försvårande, må till straffarbete i högst ett år dömas.

Har tillverkning eller beredning, varom ovan i detta mom. sägs, icke bedrivits i större omfattning eller i syfte att försälja det framställda brännvinet, må, där omständigheterna äro synnerligen mildrande, straffet nedsättas till etthundra eller, vid upprepad förbrytelse, trehundra kronors böter.

3. Har den, som beträdes med förbrytelse, varom i 2 mom. sägs, tidigare fällt till straff för förbrytelse, som avses i 31 § 2 mom. av denna förordning eller i 74 § 1 mom. i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker eller i 22 § 1 mom. eller 23 § 1 mom. i förordningen den 1 juli 1918 angående handel med skattefri sprit eller i 11 § 1 mom. första stycket eller 2 mom. första stycket i förordningen den 1 juli 1918 angående vissa alkoholhaltiga preparat, straffes såsom i 2 mom. andra och tredje styckena är stadgat.

4. Den, som olovligen tillverkat brännvin på sätt i 1 eller 2 mom. sägs, skall ock gälda den i 12 § stadgade tillverkningskatt, varvid skall iakttagas:

Har tillverkningen skett med enkel, omedelbarligen med eld driven redskap, varde skatten beräknad efter redskapens avverkningsförmåga, som skall antagas under dygn uppgå till fyra gånger pannans rymd. Kan redskapens storlek icke utrönas, bestämmes skatten efter femhundra liters tillverkning för dygn.

Är tillverkningen utövad med mera sammansatt eller medelst ånga driven redskap, beräknas skatten för den myckenhet, som, efter vad utrönas kan, blivit tillverkad, dock för minst åttahundra liter på dygnet.

Har tillverkningen skett på annat sätt än ovan sagts, beräknas skatten för den myckenhet, som, efter vad utrönas kan, blivit tillverkad, dock för minst femtio liters tillverkning för dygn.

I samtliga dessa fall skall skatten utgå för minst trettio dygn; men har tillverkningen blivit utövad över trettio men ej sextio dygn,

utgöres skatt för sextio dygn, och över sextio men ej nittio dygn för nittio dygn o. s. v.

5. Beträdes någon med förbrytelse, varom i 1 och 2 mom. sägs, skola vid förbrytelsen nyttjade redskap, å stället befintligt brännvin och mäske samt de kärl, vari brännvinet och mäskan förvaras, tagas i beslag och dömas förbrutna.

31 §.

2. Befinnes någon i andra fall än i 1 mom. avses innehava redskap, som uppenbarligen är av honom avsett att nyttjas för ändamål, som där sägs, straffes med böter från och med etthundra till och med ettusen kronor, och vare redskapet förbrutet. Äro omständigheterna synnerligen mildrande, må böterna nedsättas till trettio kronor.

Beträdes någon, som förut fällt till straff för förbrytelse, varom i detta mom. sägs, andra gången eller oftare med dylik förbrytelse, eller har någon, som beträdes med sådan förbrytelse, tidigare fällt till straff för annan förbrytelse, som avses i 30 § 2 eller 3 mom., dömes till böter från och med trehundra till och med tretusen kronor eller till fängelse i högst sex månader.

35 §.

Till redskap, som enligt 30 § 5 mom., 31 § 2 mom. eller 32 § 1 mom. är förbrutet, räknas varje i bränneri för kokning, mäskberedning, jäsning eller bränning inrättat redskap, sprithållare, ävensom ångmaskin med tillbehör.

39 §.

1. Den som uppsåtligen förleder annan till förbrytelse, varom i 30 § 2 mom. sägs, eller vid utförande av sådan förbrytelse med råd eller dåd uppsåtligen hjälper, så att gärningen därigenom sker, straffes som vore han själv gärningsman. Har någon före brottets utförande eller vid utförandet, dock i mindre mån än nyss är sagt, med råd eller dåd gärningen främjat, straffes efter ty som han provas hava till brottet bidragit. Om någon, utan att hava sådan del i brottet, som nu sagts, sedan brottet timat, med vetskap därom gått den brottslige tillhanda genom att dölja vara, som genom brottet framställts, straffes efter som brottet var till, dock mindre än om han själv varit gärningsman.

Den, till vilken här ovan avsedd vara avyttrats, vare ej förfallen till ansvar för delaktighet i gärningen enligt vad i första stycket sägs.

2. Brännvinstillverkare så ock den, som tillverkar eller saluhåller i 31 § 1 mom. avsedd apparat eller apparatdel, ansvarar för förbrytelse mot denna förordning, som begås av hans hustru, barn, husfolk eller i hans arbete antagen person, såsom vore förbrytelsen av honom själv begången, därest icke omständigheterna göra sannolikt, att förbrytelsen skett utan hans vetskap och vilja. Begagnar brännvinstillverkare ombud vid brännerirörelsens utövande, ansvare dock ombudet jämte tillverkaren och lika med denne för sådan förbrytelse.

3. Är sådan förbrytelse begången, att redskap, mäsik, brännvin eller förvaringskärl enligt vad här ovan är stadgat skola dömas förbrutna, inträder denna påföljd, även om den, som begått förbrytelsen, icke är ägare av godset.

42 §.

Skulle någon, vilken det åligger att hålla tillsyn vid bränneri eller vid nederlag, eller den, vilken har till tjänsteåliggande att åtala förbrytelser mot denna förordning, själv beträdas med förbrytelse, varom i 30 § 2 mom. sägs, eller att hava främjat sådan förbrytelse, eller förbrytelse, som omförmäles i 32 §, varde dömd till fängelse eller straffarbete från och med sex månader till och med två år.

46 §.

1. Av böter, som ådömas enligt denna förordning, samt av värdet av brännvinsredskap och annan egendom, som anses förbrutna, tillfalle en tredjedel, dock högst femhundra kronor, åklagaren. *Lika del skall, om särskild angivare eller beslagare finnes, tillfalla denne, men, om så ej är fallet, ställas i Stockholm till överståthållarämbetets, i annan stad till magistratens samt å landet till länsstyrelsens förfogande att i enlighet med föreskrifter, som Konungen utfärdar, användas till uppmuntran av polismän, som ådagalagt synnerligt nit vid beivrande av olovlig rusdrycks- eller sprithantering. Återstoden tillfaller kronan.*

Andel, som nu sagts, tillkomme dock ej angivare, då angivelse skett av föräldrar mot barn, barn mot föräldrar, makar eller syskon mot varandra, annan skyldeman mot den, hos vilken han njuter kost eller underhåll, fosterbarn mot fosterföräldrar eller tjänare mot husbondefolk under den tid de äro i tjänsten.

47 §.

1. Lands- och stadsfiskaler, kronobetjante samt de personer, vilka särskilt förordnas att vaka över denna förordnings efterlevnad, åligger

att åtala förbrytelser emot densamma. Åtal skall anhängiggöras vid allmän domstol.

49 §.

Beslag skall, där så ske kan, göras i två vittnens närvaro. Innehavare av vad i beslag tages eller, i hans frånvaro, hans ombud på stället eller någon av hans husfolk skall tillsägas om beslaget.

Denna förordning träder i kraft å *tjugonde* dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

C) Förordning

om vissa ändringar i förordningen den 1 juli 1918 (nr 508) angående handel med skattefri sprit.

Härmed förordnas, att 22, 23 och 30 §§ samt 32 § 2 mom. i förordningen den 1 juli 1918 angående handel med skattefri sprit skola erhålla följande ändrade lydelse:

22 §.

1 mom. Vidtager någon obehörigen med denaturerad sprit åtgärd, varigenom denatureringsmedlet avskiljes eller denatureringen försvagas, straffes såsom för olövlig tillverkning av brännvin enligt 30 § 2 mom. i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin.

2 mom. Har den, som beträdes med förbrytelse, varom i 1 mom. sägs, tidigare fällts till straff för förbrytelse, som avses i 30 § 2 mom. eller 31 § 2 mom. av förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin eller i 74 § 1 mom. i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker eller i 23 § 1 mom. i denna förordning eller i 11 § 1 mom. första stycket eller 2 mom. första stycket i förordningen den 1 juli 1918 angående vissa alkoholhaltiga preparat, straffes såsom i 30 § 2 mom. andra och tredje styckena av förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkningen av brännvin är stadgat.

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 14 saml. Nr 359.

23 §.

1 mom. Avyttrar någon sprit, varmed honom veterligen vidtagits åtgärd, som i 22 § 1 mom. sägs, eller avyttrar någon, utan att sådan åtgärd därmed vidtagits, i andra fall, än här ovan sagts, skattefri sprit till förtäring eller under omständigheter, som bort giva säljaren skäligen anledning antaga, att spriten är avsedd att användas som dryck, straffes såsom för olovlig försäljning av rusdrycker enligt 74 § 1 mom. i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker.

2 mom. Har den, som beträdes med förbrytelse, varom i 1 mom. sägs, tidigare fällts till straff för förbrytelse, som avses i 30 § 2 mom. eller 31 § 2 mom. i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin eller i 74 § 1 mom. i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker eller i 22 § 1 mom. av denna förordning eller i 11 § 1 mom. första stycket eller 2 mom. första stycket i förordningen den 1 juli 1918 angående vissa alkoholhaltiga preparat, straffes såsom i 74 § 1 mom. andra och tredje styckena av förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker är stadgat.

30 §.

1 mom. Den som uppsåtligen förleder annan till förbrytelse, varom i 22 § 1 mom. sägs, eller till annan förbrytelse enligt 23 § 1 mom. än sådan, som äger rum vid handhavande av detaljhandel enligt denna förordning, eller vid utförande av sådan förbrytelse med råd eller dåd uppsåtligen hjälper, så att gärningen därigenom sker, straffes som vore han själv gärningsman. Har någon före brottets utförande eller vid utförandet, dock i mindre mån än nyss är sagt, med råd eller dåd gärningen främjat, straffes efter ty som han prövas hava till brottet bidragit. Om någon, utan att hava sådan del, som nu sagts, i förbrytelse enligt 22 § 1 mom, sedan brottet timat, med vetskap därom gått den brottslige tillhanda genom att dölja vara, som genom brottet framställts, straffes efter ty som brottet var till, dock mindre än om han själv varit gärningsman.

Den, till vilken här ovan avsedd vara avyttrats, vare ej förfallen till ansvar för delaktighet i gärningen enligt vad i första stycket sägs.

2 mom. Husbonde ansvarar för förbrytelse, som vid handhavande av detaljhandel enligt denna förordning begås av hans hustru, husfolk eller i hans arbete antagen person, liksom vore förbrytelsen begången av honom själv, därest icke omständigheterna göra sannolikt, att förbrytelsen skett utan hans vetskap och vilja.

32 §.

2 mom. Av böter, som enligt denna förordning ådömas, ävensom av värdet av vad som jämlikt densamma är att anse såsom förbrutet, tillfalle en tredjedel, dock högst femhundra kronor, åklagaren. *Lika del skall, om särskild angivare eller beslagare finnes, tillfalla denne, men, om så ej är fallet, ställas i Stockholm till överståthållarämbetets, i annan stad till magistratens samt å landet till länsstyrelsens förfogande att i enlighet med föreskrifter, som Konungen utfärdar, användas till uppmuntran av polismän, som ådagalagt synnerligt nit vid beivrande av olovlig rusdrycks- eller sprithantering. Återstoden tillfaller kronan.*

Andel, som nu sagts, tillkomme dock ej angivare, då angivelse skett av föräldrar mot barn, barn mot föräldrar, makar eller syskon mot varandra, annan skyldeman mot den, hos vilken han njuter kost eller underhåll, fosterbarn mot fosterföräldrar eller tjänare mot husbondefolk under den tid de äro i tjänsten.

Denna förordning träder i kraft å *tjugonde* dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

D) Förordning

om vissa ändringar i förordningen den 1 juli 1918 (nr 564) angående vissa alkoholhaltiga preparat.

Härmed förordnas, att 11 § 1 och 2 mom. 16 § samt 18 § 2 mom. i förordningen den 1 juli 1918 angående vissa alkoholhaltiga preparat skola erhålla följande ändrade lydelse:

11 §.

1 mom. Vidtager någon obehörigen med alkoholhaltigt preparat åtgärd, varigenom denatureringsmedel avskiljes eller denaturering försvagas, straffes såsom för olovlig tillverkning av brännvin enligt 30 § 2 mom. i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin.

Har den, som beträdes med förbrytelse, varom i första stycket sägs, tidigare fällts till straff för förbrytelse, som avses i 30 § 2 mom. eller 31 § 2 mom. i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin eller i 74 § 1 mom. i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker eller i 22 § 1 mom. eller 23 § 1 mom. i förordningen den 1 juli 1918 angående handel med skattefri sprit eller i 2 mom. första stycket av denna paragraf, straffes såsom i 30 § 2 mom. andra och tredje styckena av förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin finnes stadgat.

2 mom. Avyttrar någon alkoholhaltigt preparat, varmed honom veterligen vidtagits åtgärd, som i 1 mom. sägs, eller avyttrar någon, utan att sådan åtgärd vidtagits, alkoholhaltigt preparat till förtäring eller i övrigt under omständigheter, som bort giva säljaren skäligen anledning antaga, att varan är avsedd att användas som dryck, straffes såsom för olovlig försäljning av rusdrycker enligt 74 § 1 mom. i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker.

Har den, som beträdes med förbrytelse, varom i första stycket sägs, tidigare fällts till straff för förbrytelse, som avses i 30 § 2 mom. eller 31 § 2 mom. i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin eller i 74 § 1 mom. i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker eller i 22 § 1 mom. eller 23 § 1 mom. i förordningen den 1 juli 1918 angående handel med skattefri sprit eller i 1 mom. första stycket av denna paragraf, straffes såsom i 74 § 1 mom. andra och tredje styckena av förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker finnes stadgat.

16 §.

Den som uppsåtligen förleder annan till förbrytelse, varom i 11 § 1 eller 2 mom. sägs, eller vid utförande av sådan förbrytelse med råd eller dåd uppsåtligen hjälper, så att gärningen därigenom sker, straffes som vore han själv gärningsman. Har någon före brottets utförande eller vid utförandet, dock i mindre mån än nyss är sagt, med råd eller dåd gärningen främjat, straffes efter ty som han prövas hava till brottet bidragit. Om någon, utan att hava sådan del, som nu sagts, i förbrytelse enligt 11 § 1 mom., sedan brottet timat, med vetskap därom gått den brottslige tillhanda genom att dölja vara, som genom brottet framställt, straffes efter ty som brottet var till, dock mindre än om han själv varit gärningsman.

Den, till vilken här ovan avsedd vara avyttrats, vare ej förfallen till ansvar för delaktighet i gärningen enligt vad i första stycket sägs.

18 §.

2 mom. Av böter, som enligt denna förordning ådömas, ävensom av värdet av vad som jämlikt densamma är att anse såsom förbrutet tillfalle en tredjedel, dock högst femhundra kronor, åklagaren. *Lika del skall, om särskild angivare eller beslagare finnes, tillfalla denne, men, om så ej är fallet; ställas i Stockholm till överståthållarämbetets, i annan stad till magistratens samt å landet till länsstyrelsens förfogande att i enlighet med föreskrifter, som Konungen utfärdar, användas till uppmuntran av polis-män, som ådagalagt synnerligt nit vid beivrande av olovlig rusdrycks- eller sprithantering. Återstoden tillfaller kronan.*

Andel, som nu sagts, tillkomme dock ej angivare, då angivelse skett av föräldrar mot barn, barn mot föräldrar, makar eller syskon mot varandra, annan skyldeman mot den, hos vilken han njuter kost eller underhåll, fosterbarn mot fosterföräldrar eller tjänare mot husbondefolk under den tid de äro i tjänsten.

Denna förordning träder i kraft å *tjugonde* dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

E) Förordning

angående rusdryckers förverkande i vissa fall m. m.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Påträffas rusdrycker eller rusgivande ersättningsmedel därför hos person, som anhålles för fylleri, skola de, där ansvar ådömes för fylleriförseelsen, dömas förbrutna, såvida icke särskilda omständigheter till annat föranleda.

Polismyndighet äger i avbidan på domstolens prövning hålla i förvar vad som sålunda påträffats.

2 §.

Påträffas rusdrycker eller rusgivande ersättningsmedel därför under sådana omständigheter, att det finnes vara uppenbart, att de olovligen tillverkats eller att med dem obehörigen vidtagits åtgärd i syfte att avskilja denatureringsmedel eller försvaga denaturering, skall vad sålunda påträffas jämte kärl och emballage, vari det förvaras, tagas i beslag, ändå att innehavaren eller ägaren därav ej anträffas eller att åtal ej äger rum.

Påträffas rusdrycker eller rusgivande ersättningsmedel därför, vilka uppenbarligen varit föremål för olovlig överlåtelse eller vilkas åtkomst innehavaren icke kan tillfredsställande förklara, och är det jämväl uppenbart, att varan är avsedd att i befintligt eller förarbetat skick olovligen avyttras, skall vad sålunda påträffas jämte kärl och emballage, vari det förvaras, jämväl tagas i beslag.

Påträffas rusdrycker eller rusgivande ersättningsmedel därför, vilka uppenbarligen till riket olovligen införts, hos någon, som insett eller bort inse, att de olovligen införts, skola de jämte kärl och emballage, vari de förvaras, tagas i beslag, ändå att åtal för olovlig varuinförsel eller delaktighet däri ej äger rum.

3 §.

Beslut om beslag, varom i 2 § sägs, meddelas i Stockholm av överståthållarämbetet, i annan stad, där poliskammare finnes, av denna, eljest av allmänne åklagaren i orten.

4 §.

Kan beslut, som i 3 § sägs, icke utan våda avvaktas, må polisman taga varan i förvar, men anmäla ofördröjligen sådan åtgärd för den i nämnda paragraf angivna myndighet.

5 §.

Myndighet, som beslutat beslag, skall utan dröjsmål låta genom stämmingsman delgiva ägaren av den vara, beslutet avser, eller, om denne ej är känd eller ej kan anträffas, den, som vid varans påträffande innehade densamma, beslutet om beslaget med föreläggande för denne, om han vill å beslaget tala, att hos beslagsmyndigheten inom fjorton

dagrar efter delgivningen med angivande av bostads- och vistelseort skriftligen anmäla missnöje med beslaget, vid påföljd att eljest beslaget står fast och varan varder förbruten. Intyg om delgivningen skall av stämningssmannen tecknas å beslutet. Har missnöje anmälts hos överståthållarämbetet eller poliskammare, skall anmälningsskriften med tillhörande handlingar omedelbart översändas till allmänne åklagaren.

Är ägare eller innehavare ej känd eller kan han ej anträffas, må delgivning av beslut och föreläggande, varom i första stycket sägs, ske genom dess införande i den eller de tidningar i orten, i vilka allmänna meddelanden brukas kungöras; dock njute i detta fall varans ägare eller innehavare för missnöjes anmälning en tid av sextio dagar efter det föreläggandet senast kungjorts.

Har föreläggande, varom ovan sägs, icke delgivits varans ägare eller innehavare eller enligt andra stycket införts i vederbörlig tidning inom fjorton dagar efter det att beslutet om beslag fattats eller, där vara tagits i förvar enligt 4 §, efter den åtgärd, gånge beslaget åter.

Uppgår beslagtagna varans värde ej till trettio kronor, skall utan vidtagande av de i denna paragraf föreskrivna åtgärder varan vara förbruten, om icke missnöje med beslaget anmälts inom sextio dagar efter det beslaget ägt rum.

6 §.

Har missnöje enligt 5 § anmälts, skall allmänne åklagaren, om därtill finnes anledning, inom fjorton dagar efter missnöjesanmälan till allmänna underrätten i orten instämma den, som anmält missnöje, med yrkande att varan måtte förklaras förbruten. Anträffas ej den, som anmält missnöje, då han å den uppgivna vistelseorten för stämning sökes, skall den ovannämnda instämningstiden vara förlängd, till dess han hos allmänne åklagaren inställer sig för stämningens mottagande. Har detta ej skett inom sex månader efter beslaget, vare missnöjesanmälan förfallen.

Har stämning ägt rum inom föreskriven tid, gälle beslaget till dess domstol annorlunda förordnar. Har stämning ej ägt rum inom sagda tid, gånge beslaget åter.

Finner domstolen de i 2 § angivna förutsättningar för beslag vara förhanden, skall varan förklaras förbruten.

7 §.

Med rusdrycker eller ersättningsmedel därför, som enligt denna förordning äro förbrutna, skall förfaras på sätt i 90 § 2 och 3 mom. i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker stadgas.

Av belopp, som vid föryttring av förbruten vara erhålles, skall, efter avdrag för kostnader i anledning av å varan verkställt beslag, enligt länsstyrelsens eller, om domstol förklarar varan förbruten, domstolens beprövande en tredjedel, dock högst femhundra kronor, *ställas i Stockholm till överståthållarämbetets, i annan stad till magistratens samt å landet till länsstyrelsens förfogande att i enlighet med föreskrifter, som Konungen utfärdar, användas till uppmuntran av polismän, som ådagalagt synnerligt nit vid beivrande av olovlig rusdrycks- eller sprithantering.* Förklarar domstol varan förbruten, tillfalle en tredjedel, dock högst femhundra kronor, åklagaren. Vad som ej sålunda tillkommer åklagare eller annan, tillfalle kronan.

Denna förordning träder i kraft å *tjugonde* dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling, och gäller till och med den 30 juni 1922.

Har beslag enligt denna förordning ägt rum före den 1 juli 1922, skola de i förordningen meddelade bestämmelserna fortfarande tillämpas med avseende å sådant beslag.

dels ock i anledning av förberörda motion, anhålla, att Eders Kungl. Maj:t måtte låta verkställa skyndsamt utredning, huruvida och under vilka förutsättningar den som dömts till ansvar för förbrytelse, som avses i något av följande lagrum, nämligen 30 § 2 mom. eller 31 § 2 mom. i förordningen den 11 oktober 1907 angående tillverkning av brännvin, 74 § 1 mom. i förordningen den 14 juni 1917 angående försäljning av rusdrycker, 22 § 1 mom. eller 23 § 1 mom. i förordningen den 1 juli 1918 angående handel med skattefri sprit samt 11 § 1 eller 2 mom. i förordningen den 1 juli 1918 angående vissa alkoholhaltiga preparat, eller hos vilken beslag enligt den denna dag av riksdagen beslutade förordningen angående rusdryckers förverkande i vissa fall m. m. mera än en gång gjorts och blivit ståndande, må kunna bliva föremål för sådant förfarande, varom stadgas i lagen om lösdrivares behandling den 12 juli 1885, samt, om möjligt, till nästkommande års riksdag framlägga det förslag, vartill utredningen må föranleda.

Stockholm den 16 juni 1921.

Med undersätlig vördnad.